

Svako ko je makar jednom posetio starčevačku pijacu ili okolinu našeg centra, morao je da se susretne sa uvek prijatnim i nasmejanim Željkom koji nam godinama sa pijačne tezge prodaje voće i povrće.

Kada ste počeli da se bavite ovom trgovinom?

- Ovim poslom sam počeo da se bavim od 1996. godine. To je prvi i jedini posao kojim se bavim otkad sam došao iz Hrvatske. U međuvremenu sam tražio nešto drugo, ali za sada nisam uspeo, a pronašao sam se u trgovini voćem i povrćem.

Da li je potražnja uravnotežena ili ima perioda kada prodaja ide slabo?

- U početku je posao išao dobro, ali sada je lošije. Globalna kriza se odrazila na novčanike mojih mušterija, pa nisam zadovoljan prometom. Došao je zimski period, pa ipak očekujem veću potražnju prema vitaminskim namirnicama.

Proizvodite ili kupujete robu?

- Posao kojim se bavim sezonskog je karaktera. Jedan deo robe kupujem i tu mislim pre svega na južno voće, a povrće. Jabuke i ostalo proizvodim sam.

Kakvi su vam planovi u budućnosti?

- Ovim poslom se bavim godinama, u kontinuitetu i nisam prekidao. Međutim, pošto su nastupila teška vremena, a od ovoga posla više ne može da se živi, ja sam već u potrazi za nečim što bi mi više odgovaralo. I ako nađem bolje zaposlenje, prestaću da prodajem na pijaci.

U međuvremenu, uživajući u proverenom kvalitetu vitaminskih namirnica, koji nam ovaj Starčevac nudi, saznali smo da se Željko iz hobija bavi televizijskom tehnikom i ugradnjom satelitskih antena.

Aktuelno

Jesenja berba kukuruza protekla je u znaku dobrog roda, ali i pojavi krađa velikih razmera. I dok je nekada sporadično pabirčenje bilo redovna pojava, ove godine se situacija dramatično promenila. Tako je Dolovo zahvatila mehanizovana krađa kukuruza sa velikih površina, a štete nanete proizvođačima mere se stotinama hiljada dinara. U Starčevu, Omoljici i nekim drugim mestima, krađe su se svodile na ručno branje i sakupljanje klipova u njivama kojima su "nezvani gosti" punili džakove i auto prikolice. I dok policija i gradska uprava pokušavaju trajno da zaustave ovaj negativan trend, oštećeni poljoprivrednici smatraju da je rešenje problema u

formiranju poljočuvarske službe.

Količina padavina u novembru mesecu iznosila je samo 28 mm vodenog stuba, dani su bili topli i sunčani, što je pogodovalo da se ubrzaju poslovi osnovne obrade zemljišta.

Savet

Golubarstvo u Srbiji ima izuzetno dugu tradiciju, mnogo dužu od kinologije ili felinologije. Kao i mnoge druge stvari i golubarstvo smo nasledili od Turaka i njihove tradicije o čemu nesumnjivo svedoče nazivi za rase i tipove golubova koje su kod nas u upotrebi.

Poslovi u golubarstvu tokom predstojećih zimskih meseci su od velike važnosti. Neki uzgajivači zimi ne razdvajaju parove, samo se promeni prehrana i daje se energetski bogatija hrana. Zbog niskih temperatura, golubovima je potrebno mnogo više kalorija, međutim to oni već sami koriguju. Takođe, treba im dati da jedu koliko mogu, (ovde je reč o matici), a za letače svako ima svoj recept. Inače, tokom čitave zime se mogu naći jaja u golubarniku, samo ta jaja ne treba bacati nego preko godine skupiti i podmetnuti pod dadilje kako se ne bi ništa izleglo, odnosno, ne morate bacati originalna jaja od parova jer bi oni uskoro sneli nova. Vlada mišljenje da se tako značajno sprečava trošenje ženki ako već ne postoje mogućnosti da ih odvajate u zaseban golubarnik. Mada, i preko zime golubovi manje nose. Sama hladnoća, ukoliko je golubarnik suv i ima dosta svetla, nije štetna za zdrave golubove. Zimi mnoge bolesti miruju. Tokom hladnog perioda većinom stradaju golubovi lošijeg zdravstvenog stanja, a zdravima, ukoliko su dovoljno i ispravno hranjeni i držani, hladnoća ne smeta. Dobro je poznato da je Sjenica u godišnjem proseku najhladniji grad u Evropi. Međutim, zimi se još nije desila neka bolest golubova, a kada dođu vrući i kišni dani, dešavaju se uginuća. Velika hladnoća povezana sa velikom vlažnošću u golubarniku je "smrt" za golubove, a to se događa kod neredovnog čišćenja golubarnika jer izmet goluba sadrži dosta vlage, a hladno i vlažno vreme utiče da se prostor gde golubovi borave teže ili nikako ne suši. U pasionirane golubare u Srbiji ubrajaju se gradonačelnik Kragujevca Veroljub Stevanović, ali i proslavljeni košarkaški trener Dušan Ivković, koji u uzgoju srpskih visokoletača u svetu gotovo da nema konkurenciju. U Starčevu postoji udruženje koje broji dosta dobrih golubara.

Krenite u otkrivanje svoga načina bavljenja golubarstvom.

Zanimljivost

Noćni safari po prirodnim lepotama Srbije krupan je problem s kojim se suočava naše društvo. Država je pokušala donošenjem rigoroznih zakona da zaštiti srpsku faunu, ali ipak, sudski procesi su maratonski dugi. Takođe, profilisale su se dve vrste lovaca: bogati, koji bukvalno streljaju divljač iz obesti i siromašni koji love da bi preživeli.

Celu srnu lovokradice prodaju za 80 evra, a njeno meso za 5 evra po kilogramu. Ono završava u kuhinjama dunavskih i savskih splavova, gde tanjir paprikaša košta 10 evra. Trofej jelena kapitalca vredi 5.000 evra. Srbija ima 321 lovište, sa 1,6 miliona fazana, jarebica, zečeva, srna, jelena, divljih svinja i druge plemenite divljači. Od toga je oko 300 000 primeraka određeno za legalan odstrel. Međutim, prema procenama stručnjaka Lovačkog saveza Srbije, u poslednjih deset godina čak trećina ukupnog odstrela otpada na krivolov, koji je poprimio karakteristike organizovanog kriminala i lovištima nanosi štetu od preko 10 miliona evra. Ne tako davno, u Pančevu je sajlom uhvaćeno 40 zečeva i divlja svinja teška 100 kilograma. Srbija ima 85.000 registrovanih lovaca okupljenih u 220 udruženja, u kojima je godišnja članarina u proseku 7.000

dinara. Nekada je lovni turizam Srbiji donosio 15 miliona dolara godišnje. U našim lovištima tokom godine lovilo je i do 10.000 stranih lovaca. Prošle godine Srbiju je posetio Ralf Šumaher, bivši vozač Formule 1 i pasionirani lovac na jelene.

Nelegalan odstrel krupne divljači je krivično delo, a sitne samo prekršaj. Godišnje bude uhvaćeno pet-šest lovokradica. Kazne su od 100.000 do 200.000 dinara, ali se vrlo retko izriču, jer se ovo delo teško dokazuje, a sudovi razvlače procese. U Srbiji se za ishranu godišnje troši jedva 50 tona mesa divljači.

Tržište

Karfiol.....	30-35 din/kg	
Krastavci.....	120 din/kg	
Šargarepa.....	40-50 din/kg	
Luk crni 30-35 din/džak,		40 din/kg
Limun.....	100 din/kg	
Pomorandže.....	100 din/kg	
Mandarine.....	120 din/kg	
Banane.....	100 din/kg	
Jabuke.....	30-60 din/kg	
Jaja	7-10 din/kom.	
Sir.....	200-250 din/kg	

Cene poljoprivrednih proizvoda evidentirane su 12. decembra 2010. godine:
Pijačni dani u Starčevu su svakog četvrtka i nedelje.